

D E K R E T

z dnia 14 sierpnia 1954 r.

o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Żołnierze Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w razie inwalidztwa i członkowie ich rodzin, w razie śmierci żywiciela otrzymują zaopatrzenie z funduszy państwowych.

Art. 2. 1. Zaopatrzenie żołnierzy obejmuje:

A. Świadczenia pieniężne:

- 1) rentę inwalidzką,
- 2) dodatki do renty,
- 3) zasiłek pogrzebowy.

B. Świadczenia w naturze:

- 4) pomoc leczniczą,
- 5) zaopatrzenie w protezy i aparaty ortopedyczne,
- 6) przysposobienie zawodowe,
- 7) zapewnienie pracy,
- 8) umieszczenie w domu rencistów.

2. Zaopatrzenie członków rodzin obejmuje:

A. Świadczenia pieniężne:

- 1) rentę rodzinną,
- 2) dodatki do renty,
- 3) zasiłek pogrzebowy,
- 4) odprawę.

B. Świadczenia w naturze:

- 5) pomoc leczniczą,
- 6) zaopatrzenie w protezy i aparaty ortopedyczne,
- 7) umieszczenie w domu rencistów.

Art. 3. 1. Inwalidami wojskowymi są żołnierze, którzy podczas odbywania czynnej służby wojskowej stali się niezdolni do pracy wskutek choroby lub kalectwa i zostali zaliczeni do jednej z trzech grup inwalidów.

2. Żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej podczas pierwszych sześciu tygodni jej odby-

wania z powodu choroby, która powstała niewątpliwie przed stawieniem się żołnierza do służby wojskowej i nie uległa pogorszeniu wskutek tej służby, nie przysługuje zaopatrzenie określone w niniejszym dekreście. Żołnierze ci otrzymują zaopatrzenie określone w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, jeżeli w myśl tych przepisów posiadają warunki wymagane do przyznania tego zaopatrzenia.

Art. 4. 1. Ustala się trzy grupy inwalidów:

- I grupę inwalidów — obejmującą żołnierzy niezdolnych do jakiegokolwiek pracy i potrzebujących stałej opieki innej osoby,
- II grupę inwalidów — obejmującą żołnierzy niezdolnych do jakiegokolwiek pracy, lecz nie potrzebujących stałej opieki innej osoby,
- III grupę inwalidów — obejmującą żołnierzy niezdolnych do systematycznej pracy w swoim zawodzie w zwykłych warunkach istniejących w tym zawodzie, lecz zdolnych do pracy dorywczej albo przy skróconym dniu pracy lub w innym zawodzie ze znacznym obniżeniem kwalifikacji.

2. Zaliczenia żołnierzy do jednej z grup inwalidów dokonują komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia przewidziane w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin w trybie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 5. Żołnierzami w czynnej służbie wojskowej w rozumieniu dekretu, zwanymi w dalszym ciągu „żołnierzami”, są:

- 1) podoficerowie i szeregowcy odbywający zasadniczą służbę wojskową,
- 2) uczniowie oficerskich szkół wojskowych oraz słuchacze akademii wojskowych i innych wojskowych szkół wyższych, nie będący oficerami zawodowymi i podoficerami nadterminowymi,
- 3) oficerowie, podoficerowie i szeregowcy rezerwy lub pomocniczej służby wojskowej, odbywający ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe,
- 4) podoficerowie i szeregowcy powołani z rezerwy do służby wojskowej, zarządzonej w interesie obrony Państwa albo w razie mobilizacji i w czasie wojny,
- 5) oficerowie, podoficerowie i szeregowcy odbywający służbę wojskową określoną w przepisach szczególnych, z wyjątkiem oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych.

Art. 6. Oficerowie zawodowi i podoficerowie nadterminowi oraz oficerowie powołani z rezerwy do służby wojskowej w przypadkach wymienionych w art. 5 pkt 4, jak również członkowie rodzin pozostali po tych oficerach i podoficerach otrzymują zaopatrzenie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin.

Art. 7. 1. Prawo do zaopatrzenia powstaje z dniem spełnienia się wszystkich warunków, wymaganych przez dekret do uzyskania tego prawa.

2. Dla żołnierza, który stał się inwalidą, prawo do zaopatrzenia powstaje z dniem zwolnienia ze służby wojskowej. W przypadkach zastępujących na szczególne uwzględnienie może być na wniosek dowódcy okręgu wojskowego (równorzędnego) przyznane prawo do zaopatrzenia żołnierzowi jeszcze przed dniem zwolnienia go z czynnej służby wojskowej.

Art. 8. 1. Zaopatrzenie przyznaje i świadczenia pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Zaopatrzenie przyznaje się z urzędu lub na wniosek osoby uprawnionej. Decyzję należy wydać najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia otrzymania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wszystkich dokumentów niezbędnych do wydania decyzji.

3. Świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do świadczeń, jednak za okres nie dłuższy niż trzy miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

4. Postępowanie w sprawie przyznania zaopatrzenia i wypłaty świadczeń pieniężnych oraz terminy ich płatności określają przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin z następującymi zmianami:

- 1) przewidziane w tych przepisach obowiązki zakładów pracy lub rad zakładowych ciąży na właściwych jednostkach wojskowych w zakresie określonym przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej,
- 2) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje zainteresowanemu zamiast skargi do sądów ubezpieczeń społecznych odwołanie do Ministra Pracy i Opieki Społecznej w terminie 30 dni od doręczenia decyzji.

Art. 9. W razie powstania okoliczności mających wpływ na prawo do zaopatrzenia albo na jego wysokość następuje na wniosek zainteresowanego lub z urzędu ponowne ustalenie prawa do zaopatrzenia lub jego wysokości.

Art. 10. W razie zbiegu u jednej osoby prawa do dwóch lub więcej zaopatrzeń przysługuje prawo tylko do jednego zaopatrzenia według wyboru zainteresowanego. Jeżeli uprawniony nie dokonał wyboru, wymierza się zaopatrzenie korzystniejsze.

Art. 11. Prawa do zaopatrzenia nie nabywa, a nabyte traci żołnierz lub członek rodziny w razie wywołania przestępstwem umyślnym lub podstępnie okoliczności uzasadniających powstanie prawa do zaopatrzenia lub jego zwiększenia.

Art. 12. Do ponownego ustalenia prawa do zaopatrzenia lub jego wysokości, ustania prawa do zaopatrzenia lub wstrzymania świadczeń, dochodzenia zwrotu świadczeń, przejścia uprawnień wynikających ze zgłoszonego wniosku o zaopatrzenie oraz do rozczeń o wynagrodzenie szkód przeciw osobom trzecim stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

R o z d z i a ł II.

Zaopatrzenie żołnierzy.

Art. 13. Podstawą wymiaru renty inwalidzkiej jest:

- 1) dla żołnierzy, którzy przed powołaniem do służby wojskowej byli pracownikami — kwota przeciętnego miesięcznego zarobku pobieranego przed powołaniem do służby wojskowej, jednak najwyżej 1.200 zł, a najmniej 500 zł;

2) dla żołnierzy, którzy przed powołaniem do służby wojskowej nie byli pracownikami — kwota 400 zł.

Art. 14. Wysokość renty dla inwalidów, których niezdolność do pracy pozostaje w związku ze służbą wojskową, wynosi miesięcznie:

Grupa inwalidów	% podstawy wymiaru
I	100
II	75
III	50

Art. 15. 1. Wysokość renty dla inwalidów, których niezdolność do pracy nie pozostaje w związku ze służbą wojskową, wynosi miesięcznie:

Grupa inwalidów	Kategoria zatrudnienia	
	I	II
	% podstawy wymiaru	
I	70	60
II	50	40
III	40	30

2. Rentę inwalidzką dla inwalidów wymienionych w ust. 1, którzy przed powołaniem do służby wojskowej byli pracownikami, lecz nie posiadają okresu zatrudnienia wymaganego w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dla uzyskania renty inwalidzkiej z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, ustala się według kwoty 400 zł jako podstawy wymiaru.

3. Inwalidom wymienionym w ust. 1 przysługuje za nieprzerwany okres zatrudnienia dodatek miesięczny do renty inwalidzkiej.

Art. 16. 1. Inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą wojskową, gdy powstało wskutek:

- 1) zranienia, kontuzji lub innych obrażeń doznanych w walce z wrogiem albo wskutek wypadku, któremu żołnierz uległ podczas lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych,
- 2) zachorowania na froncie lub w związku z przebywaniem na froncie,
- 3) chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza,
- 4) chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby.

2. Za pozostające w związku ze służbą wojskową uważa się również wypadki w drodze do miejsca i z miejsca wykonywania czynności służbowych.

3. Minister Obrony Narodowej ustali listę chorób określonych w ust. 1 pkt 4.

4. Związek niezdolności do pracy ze służbą wojskową ustalają wojskowe komisje lekarskie na zasadach i w trybie określonych przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 17. Do określenia, które osoby należy uważać za pracowników, oraz do ustalenia wysokości miesięcznego przeciętnego zarobku i kategorii zatrudnienia, jak również do określenia dodatku miesięcznego do rent inwalidzkich stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 18. Żołnierzom, którzy przed powołaniem do służby wojskowej byli pracownikami nauki, przysługuje dodatek miesięczny do renty w wysokości 50% renty bez uwzględnienia dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa. Renta łącznie z tym dodatkiem nie może przekraczać 100% podstawy wymiaru renty.

Art. 19. Inwalida odznaczony przez władze Polski Ludowej orderami: Budowniczych Polski Ludowej, Virtuti Militari, Krzyża Grunwaldu, Odrodzenia Polski lub Sztandaru Pracy otrzymuje miesięczny dodatek do renty inwalidzkiej w wysokości 25% renty, bez uwzględnienia dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa.

Art. 20. Inwalidom nie zatrudnionym przysługuje prawo do dodatku do renty dla dzieci, wnuków i rodzeństwa.

Art. 21. W razie śmierci inwalidy lub członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu przysługuje osobie, która pokryła koszty pogrzebu, zasiłek pogrzebowy.

Art. 22. 1. Inwalidom przysługuje prawo do pomocy leczniczej zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie przewidzianym dla pracowników.

2. Prawo do pomocy leczniczej przysługuje również członkom rodziny inwalidów w zakresie przewidzianym dla członków rodzin pracowników.

Art. 23. Inwalida może być poddany specjalnemu leczeniu i przysposobieniu do zawodu w celu całkowitego lub częściowego przywrócenia zdolności do pracy albo zapobieżenia pogorszeniu się stanu zdrowia.

Art. 24. 1. Inwalidzi otrzymują bezpłatnie niezbędne protezy i aparaty ortopedyczne.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustala zasady i warunki udzielania świadczeń wymienionych w ust. 1.

Art. 25. 1. Inwalidom zapewnia się pracę odpowiadającą ich sprawności fizycznej i kwalifikacjom zawodowym.

2. Prezydium rady narodowej na wniosek inwalidy kieruje go do zakładu pracy, który obowiązany jest go zatrudnić stosownie do sprawności fizycznej i kwalifikacji zawodowych.

3. Zakład pracy może rozwiązać umowę o pracę z inwalidą tylko z ważnych przyczyn za pisemną zgodą prezydium właściwej rady narodowej.

4. Inwalidom, którzy w ciągu 3 miesięcy od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej zostali poddani leczeniu lub przysposobieniu do zawodu i w ciągu 3 miesięcy od dnia zakończenia leczenia lub przysposobienia do zawodu i przywrócenia zdolności do pracy w całości lub w części podjęli pracę, zalicza się okresy czynnej służby wojskowej oraz okresy leczenia i przysposobienia do zawodu do czasu pracy w danym zakładzie pracy.

5. Szczegółowe przepisy w sprawie zatrudniania inwalidów wydaje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 26. Inwalidzi mogą być na swój wniosek umieszczeni w domu rencistów lub w innym zakładzie pomocy społecznej. Na pokrycie kosztów utrzymania w tych instytucjach można inwalidzie potrącić najwyżej 80% renty.

Art. 27. Do dodatku dla dzieci, wnuków i rodzeństwa, do zasiłku pogrzebowego oraz do specjalnego leczenia i przysposobienia do zawodu stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

R o z d z i a ł III.

Zaopatrzenie członków rodzin.

Art. 28. 1. Renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny:

- 1) zmarłego żołnierza lub inwalidy.
- 2) żołnierza zaginionego na terenie działań wojennych.

2. Członkami rodziny uprawnionymi do renty rodzinnej są: małżonek, dzieci, wnuki i rodzeństwo oraz rodzice, jeżeli osoby te pozostawały na utrzymaniu żołnierza (inwalidy) i odpowiadają warunkom przewidzianym w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

3. Zaginięcie żołnierza na terenie działań wojennych stwierdzają właściwe organy wojskowe w trybie określonym przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 29. 1. Wszystkim członkom rodziny przysługuje jedna łączna renta rodzinna. Wysokość renty rodzinnej oblicza się według podstawy wymiaru renty inwalidzkiej (art. 13 i 15 ust. 2).

2. Wysokość renty rodzinnej na jednego uprawnionego członka rodziny wynosi miesięcznie:

- 1) 40% podstawy wymiaru, jeżeli śmierć żołnierza lub inwalidy nastąpiła w związku ze służbą wojskową,
- 2) 30% podstawy wymiaru, jeżeli śmierć żołnierza lub inwalidy nastąpiła bez związku ze służbą wojskową.

3. Rentę rodzinną zwiększa się na dwóch uprawnionych członków rodziny o 65 zł, a na trzech i więcej uprawnionych członków rodziny o 145 zł.

Art. 30. 1. Śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową, gdy żołnierz poległ w walce z wrogiem albo zmarł z powodu okoliczności wymienionej w art. 16.

2. Śmierć inwalidy pozostaje w związku ze służbą wojskową, jeżeli nastąpiła w wyniku choroby lub kalectwa spowodowanego okolicznościami wymienionymi w art. 16.

3. Związek śmierci żołnierza ze służbą wojskową ustala dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę, a jeżeli śmierć żołnierza nastąpiła w wojskowym zakładzie leczniczym — komendant tego zakładu.

4. Związek śmierci inwalidy ze służbą wojskową ustala komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

Art. 31. Osobom uprawnionym do renty rodzinnej odznaczonym przez władze Polski Ludowej orderami wymienionymi w art. 19 przysługuje dodatek miesięczny do tej renty w wysokości 10% podstawy wymiaru renty.

Art. 32. Małżonek nie zatrudniony pobierający rentę rodzinną ma prawo do dodatków do renty rodzinnej dla dzieci, wnuków i rodzeństwa uprawnionych do renty rodzinnej.

Art. 33. 1. Rentę rodzinną dla rodziny żołnierza zaginionego na terenie działań wojennych wymierza się w wysokości i na zasadach przewidzianych dla rodziny po żołnierzu zmarłym w związku ze służbą wojskową.

2. Renta przysługuje uprawnionym członkom rodziny zaginionego począwszy od pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego po stwierdzeniu zaginięcia żołnierza aż do odnalezienia się zaginionego. Przepis art. 8 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. W razie śmierci osoby pobierającej rentę rodzinną przysługuje osobie, która pokryła koszty pogrzebu, zasiłek pogrzebowy.

Art. 35. 1. W razie śmierci żołnierza w związku ze służbą wojskową przyznaje się członkom jego rodziny (art. 28) odprawę w wysokości trzymiesięcznej renty inwalidzkiej, jaka by przysługiwała żołnierzowi, gdyby był zaliczony do II grupy inwalidów.

2. Odprawa przysługuje łącznie małżonkowi zmarłego żołnierza bez względu na jego wiek lub zdolność do pracy oraz innym członkom rodziny, jeżeli posiadają warunki do uzyskania renty rodzinnej.

Art. 36. Osoby pobierające rentę rodzinną mają prawo do pomocy leczniczej oraz do zaopatrzenia w protezy i aparaty ortopedyczne na warunkach przewidzianych dla członków rodziny pracowników.

Art. 37. Osoby pobierające rentę rodzinną mogą być na swój wniosek umieszczone w domu rencistów lub w innym zakładzie pomocy społecznej na warunkach określonych w art. 26.

Art. 38. Osobom pobierającym rentę rodzinną przysługuje pierwszeństwo w umieszczeniu dzieci w żłobkach, domach dziecka i przedszkolach.

Art. 39. Do określenia warunków i trybu przyznawania i wypłaty renty rodzinnej, ustania i wstrzymania jej wypłaty, określenia dodatków do renty rodzinnej oraz do zasiłku pogrzebowego stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

R o z d z i a ł IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 40. Przepisy dekretu stosuje się do praw do zaopatrzenia powstałych po dniu wejścia w życie dekretu.

Art. 41. 1. Prawo do zaopatrzeń przyznanych przed dniem wejścia w życie dekretu pozostaje w mocy.

2. Rada Ministrów może podwyższyć wysokość zaopatrzeń określonych w ust. 1.

3. Wdowy po żołnierzach i inwalidach tracą prawo do zaopatrzenia i odprawy w razie zamążpójścia, a sieroty w razie zawarcia związku małżeńskiego lub osiągnięcia 16, a uczące się 18 lat życia, chyba że są inwalidami, a ich inwalidztwo powstało w wieku do lat 16 lub w czasie uczęszczania do szkół w wieku do lat 18.

Art. 42. 1. Do praw do zaopatrzenia zgłoszonych przed dniem wejścia w życie dekretu stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Przepisy dotychczasowe stosuje się również do praw do zaopatrzenia żołnierzy zwolnionych ze służby w okresie od dnia 1 lipca 1953 r. do dnia 1 lipca 1954 r. oraz osób pozostałych po żołnierzach i inwalidach zmarłych w tym okresie.

3. Żołnierze i osoby wymienione w ust. 2 powinni zgłosić swoje prawa do zaopatrzenia w terminie do dnia 1 grudnia 1954 r. pod rygorem utraty prawa.

4. Przepisy art. 41 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 43. 1. Do zaopatrzeń przyznanych na podstawie przepisów dotychczasowych stosuje się odpowiednio art. 11, 12, 19, 21—27, 31, 34, 36—38 dekretu.

2. Ponadto do zaopatrzeń określonych w ust. 1 stosuje się następujące przepisy:

- 1) inwalidom przysługuje prawo do dodatku rodzinnego na żonę w wysokości 20% renty zasadniczej pobieranej przez inwalidę i prawo do dodatku na każde dziecko w wysokości 10% pobieranej kwoty renty zasadniczej i dodatku na żonę; dodatki te wypłaca się na zasadach przewidzianych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin;
- 2) inwalidom przysługuje w okresie nieposiadania poza rentą innego dochodu prawo do dodatków specjalnych w wysokości przewidzianej w dotychczasowych przepisach dla siebie i na tych członków rodziny, na których otrzymują dodatek rodzinny;
- 3) wdowom przysługuje prawo do dodatku specjalnego w wysokości przewidzianej w dotychczasowych przepisach w okresie nieposiadania poza rentą innego dochodu, jeżeli odpowiadają warunkom, przewidzianym w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin;
- 4) inwalidom nie przysługuje prawo do dodatków rodzinnych i specjalnych:
 - a) na żonę posiadającą własne dochody,
 - b) na żonę sądownie rozwiedzioną, jeżeli inwalida nie jest orzeczeniem sądowym zobowiązany do dostarczania jej środków utrzymania,
 - c) na dzieci i pasierbów, które zawarły związek małżeński, same się utrzymują lub pobierają zaopatrzenie z innego tytułu;
- 5) prawo do dodatku specjalnego nie przysługuje również osobom przebywającym w zakładach, w których mają zapewnione utrzymanie;
- 6) wysokość zaopatrzeń ulega zmianom w następujących przypadkach:
 - a) dodatek specjalny dla inwalidów ulega zwiększeniu lub zmniejszeniu w razie zmiany w stanie zdrowia, którą ocenia się według dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego,
 - b) wysokość renty sierociej podwyższa się z 30% do 40% renty zasadniczej inwalidy, stanowiącej podstawę wymiaru renty sierociej — jeżeli sierota utraciła drugiego z rodziców.

Art. 44. 1. Inwalidów pobierających zaopatrzenie na podstawie przepisów dotychczasowych poddaje się badaniom lekarskim z urzędu lub na wniosek zainteresowanego.

2. Badania z urzędu nie przeprowadza się, gdy inwalidztwo zostało uznane za trwałe albo inwalida ukończył — mężczyzna 60 lat, a kobieta 55 lat.

3. Zaopatrzenie inwalidzkie ulega wstrzymaniu lub zmniejszeniu, jeżeli badanie lekarskie ustali poprawę stanu zdrowia, którą ocenia się według dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego. Zaopatrzenie inwalidzkie nie ulega podwyższeniu, jeżeli pogorszenie stanu zdrowia z powodu uszkodzeń zdrowia pozostających w związku przyczynowym ze służbą wojskową nie uzasadnia zaliczenia co najmniej do III grupy inwalidów.

4. Jeżeli inwalida pobierający rentę na podstawie dotychczasowych przepisów zostanie zaliczony wskutek pogorszenia stanu zdrowia do I grupy inwalidów na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalid-

stwa i zatrudnienia, inwalidzie temu przysnaje się dodatek na pielęgnację w wysokości 162 zł miesięcznie.

5. Jeżeli wymieniona w ust. 4 komisja orzeknie, że stan zdrowia inwalidy pobierającego na podstawie dotychczasowych przepisów rentę z dodatkiem na pielęgnację uległ poprawie i nie uzasadnia zaliczenia go do I grupy inwalidów, wstrzymuje się wypłatę tego dodatku.

Art. 45. Do czasu utworzenia komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia orzecznictwo lekarskie, przewidziane w dekreście dla tych komisji, będzie wykonywane przez lekarzy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych według zasad określonych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 46. Zaopatrzenie określone w dekreście przysługuje również elewom orkiestr wojskowych oraz wychowankom korpusu kadetów im. gen. broni Karola Świerczewskiego, którzy wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku z wyzkoleniem wojskowym stali się niezdolni do pracy i zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów.

Art. 47. Przewidziane w dekreście uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przysługują w stosunku do żołnierzy wojsk wewnętrznych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 48. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. z 1945 r. Nr 22, poz. 131 z późniejszymi zmianami),
- 2) dekret z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej — oraz ich rodzin (Dz. U. z 1948 r. Nr 21, poz. 139 z późniejszymi zmianami) w zakresie zasiłków jednorazowych i zasiłków miesięcznych przysługujących żołnierzom i ich rodzinom objętym niniejszym dekretem.

2. Jednakże dekret wymieniony w ust. 1 pkt 2 stosuje się nadal do żołnierzy i osób, o których mowa w art. 42 ust. 2, jeżeli zgłoszą roszczenia o zasiłki do dnia 1 grudnia 1954 r.

Art. 49. Przewidziane w dotychczasowych przepisach prawo poddawania jednorazowej rewizji orzeczeń dotychczasowych komisji rewizyjno-lekarskich i odwoławczych utrzymuje się w mocy.

Art. 50. 1. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r. — z tym zastrzeżeniem, że przepis art. 3 ust. 1 wchodzi w życie w terminie, który oznaczy Prezes Rady Ministrów.

2. Do czasu oznaczenia przez Prezesa Rady Ministrów terminu, o którym mowa w ust. 1, zaopatrzenia przysnają prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), a świadczenia pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki